

Для собак використовують різні форми: спреї, нашійники, краплі, шампуні, а із найсучасніших це таблетки з діючими речовинами групи ізаксозолінів, такі як флуранер, салоранер, а також на ринку вже з'явилася нова діюча речовина – лотіланер. Препарати групи ізаксозолінів показали високу ефективність як профілактичні засоби проти іксодових кліщів у собак при застосуванні згідно настанови.

Висновки:

Ерліхіоз собак рідко реєструється у м. Суми: у 2020 році зареєстровано 9 випадків захворювання, у 2021 році – 12 випадків, у 2022 році – 11 випадків. На ерліхіоз хворіють собаки усіх вікових груп, але в основному віком 1-5 років та 5 -10 років – 14 випадків (43,7%) та 11 випадків (34,4%) відповідно.

Основні клінічні ознаки за ерліхіозу собак: підвищення температури тіла до 41-41,50С, зменшення апетиту аж до анорексії, пригнічення, швидка втома, тахікардія, інколи тахіпноє, гнійні виділення із носа і очей, анемія інколи жовтяниця слизових оболонок, збільшення підщелепових, заглоткових, шийних, передлопаткових, пахових лімфатичних вузлів, збільшення селезінки, а інколи печінки, у деяких тварин – судоми. Клініко-біохімічних дослідження крові собак, хворих на ерліхіоз, характеризувалися лейкоцитозом, моноцитозом та тромбоцитопенією.

Бібліографічний список:

1. Tsachev. I., Simeonov R., Petrov V. (2007). Infections with Ehrlichia canis and Borrelia burgdorferi in a dog. Veterinarski glasnik, 61(3-4), 201-210.
2. Espino-Solís GP, Flores-Lira EA, Barreras-Serrano A, García-Reynoso IC, De la Mora Covarrubias A, Jiménez Vega F, Escárcega-Ávila A. (2023) Clinical and pathological factors associated with Ehrlichia canis in companion dogs. J Infect Dev Ctries. Nov 30;17(11):1598-1605. <https://doi.org/10.3855/jidc.17961>
3. Rawangchue T, Sungpradit S. (2020) Clinicopathological and molecular profiles of Babesia vogeli infection and Ehrlichia canis coinfection. Vet World. 13(7):1294-1302. <https://doi.org/10.14202/vetworld.2020.1294-1302>
4. Pat-Nah H, Rodriguez-Vivas RI, Bolio-Gonzalez ME, Villegas-Perez SL, Reyes-Novelo E. (2015) Molecular Diagnosis of Ehrlichia canis in Dogs and Ticks Rhipicephalus sanguineus (Acari: Ixodidae) in Yucatan, Mexico. J Med Entomol. 52(1):101-4. <https://doi.org/10.1093/jme/tju010>
5. Harrus S, Waner T. (2011) Diagnosis of canine monocytotropic ehrlichiosis (Ehrlichia canis): an overview. Vet J. 187(3):292-6. <https://doi.org/10.1016/j.tvjl.2010.02.001>

УДК 579.62

ЕТИОПАТОГЕНЕЗ ЗАХВОРЮВАНЬ ВУХ У СОБАК

Цимбалістий В.П., аспірант, Заклад вищої освіти «Подільський державний університет», Кам'янець-Подільський, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0237-1289>

Горюк Ю.В., доктор ветеринарних наук, доцент, Заклад вищої освіти «Подільський державний університет», м. Кам'янець-Подільський, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7162-8992>

Захворювання вух у собак є однією з найбільш поширених проблем, з якими зіштовхуються власники домашніх тварин та ветеринарні лікарі. Вушні інфекції, отити та інші захворювання можуть призводити до значного дискомфорту для тварини і потребують ефективного лікування. У більшості випадків таких захворювань прийнято застосовувати місцеві полівалентні препарати для вух. Проте досить часто такі захворювання переростають у хронічний або рецидивуючий отит, який набагато важче лікується. Постійно рецидивуючі запалення призводять до хронічних патологічних змін, крім того у мікрофлорі розвивається стійкість до антибіотиків, що ще більше ускладнює терапію. Тому вчасна

діагностика та визначення причин запалення вух у собак досить важлива.

Метою роботи було вивчити склад мікрофлори вух при запальних процесах у собак для розробки комплексної ефективної терапії.

Отит собак є одним з найпоширеніших захворювань у ветеринарній практиці та, за оцінками, вражає від 5% до 20% собак. Інфекційний зовнішній отит виникає як вторинний ускладнення первинних факторів, які ініціюють запалення всередині зовнішнього слухового проходу, наприклад розлади гіперчутливості (атопічний дерматит, харчові реакції, контактний дерматит), сторонні тіла, ектопаразити, зроговіння розлади, ендокринні та аутоімунні захворювання. Проте встановлено, що основними причинами розвитку отитів у собак є мікроорганізми. Поширенішими патогенними є стафілококи, стрептококи, *Pseudomonas*, *Proteus*, *Corynebacterium* та *Enterococcus*.

Багато досліджень повідомляють про присутність *S. intermedius* та *M. Pachydermatis* у здорових собак, та відносять їх до нормальної мікробіоти вуха. Проте *S. intermedius* це мікроорганізм, який найчастіше виділяють при запальних процесах. Було продемонстровано як на молекулярному, так і на імунологічному рівнях, що вірулентні штами *S. Intermedius* мають значний ентеротоксигенний потенціал і продукують токсини з суперантигенними властивостями. Поряд з цим у *S. intermedius* реєструють високий рівень резистентності до пеніциліну (34,3%) та ампіциліну (28,6%) через продукування β -1-актамаз. Також ветеринарні лікарі часто реєструють стійкість стафілококів до тетрациклінів, що може бути відображенням надмірного використання цього антибіотику у ветеринарії при дерматологічних ураженнях. Макроліди, які використовуються у ветеринарній медицині при бактеріальних інфекціях також часто малоефективні. Так, дослідники демонструють стійкість *S. intermedius* до еритроміцину (27,1%) і кліндаміцину (15,7%).

Malassezia pachydermatis є поширеним компонентом мікробіоти шкіри домашніх м'ясоїдних тварин. Проте, останнім часом майже у всіх видів *Malassezia* реєструється високий рівень стійкості до антибіотиків, що викликає занепокоєння як у ветеринарній так і гуманній медицині.

Отже, для розробки ефективних терапевтичних засобів у ветеринарній отології необхідно досліджувати не лише мікробіоту вух, але і постійне проводити визначення чутливості виділених штамів до антибіотиків.

Бібліографічний список:

1. Racine, Elizabeth, DVM. "Dog Ear Infections: Symptoms, Causes, Treatment, and Prevention." American Kennel Club.
2. "Ear Disease in Canine Patients." Today's Veterinary Nurse.
3. "Treating Otitis Externa in Dogs." Today's Veterinary Practice.

УДК 636.7.09:616.61:616-085

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРЕПАРАТУ УРОЛІК (СУСПЕНЗІЯ ДЛЯ ПЕРОРАЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ) ЗА ХРОНІЧНОЇ НИРКОВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ У СОБАК

Ільїна О.В., кандидат ветеринарних наук, доцент, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6572-3785>

Махотіна Д.С., кандидат ветеринарних наук, асистент, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4169-5625>

Серед незаразних внутрішніх хвороб у собак часто реєструються хвороби нирок, такі як гломерулонефрит, бактеріальний пієлонефрит, інтерстиціальний нефрит, амілоїдоз, полікістоз нирок та пухлини. Дані захворювання супроводжуються синдромом хронічної ниркової недостатності (ХНН), яка проявляється незворотною втратою нирками